

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: I.

Apríl 2016

Číslo: IV.

Milí priatelia, bratia a sestry,

prišla jar a s ňou, ako to v prírode beží, aj prebúdzanie sa k životu. Veľkonočné sviatky, ktoré sme v uplynulých dňoch slávili, nie sú iba sviatkami jari. Toto plytké a všeobecné pomenovanie sa usilovalo dostať do nás vedenie totalitnej moci v minulom storočí. My, kresťania však ideme do hĺbky

a s pevným presvedčením veríme a vyznávame pravdu, že veľkonočné sviatky sú oslavou života nielen toho prirodzeného v prírode, ale i toho nadprirodzeného, ktorý nám získal náš Pán Ježiš Kristus. Jeho smrť na kríži, ktorou nás vykúpil a jeho slávne zmŕtvychvstanie, ktorým nám prináša nový život, nám dávajú nádej na spásu a slávne vzkriesenie.

Je to nádej, ktorá nás nesklame. Je tu tak pre nás výzva a uistenie, že žiť vo viere v živého Krista sa oplatí.

Naša kresťanská viera je však napádaná rôznymi poverami, veštením a mágiou. Ďalej sa šíri ľahostajnosť, ktorú mnohí vysielajú ako signál nezájmu o veci duchovné. A tým sa dostáva do popredia skôr „mať“ ako „byť.“ No my kresťania predsa vieme, komu sme uverili. Uverili sme živému Bohu, ktorý nás nesklame. Uverili sme Bohu, ktorý je Darca života a lásky a princíp každého dobra. Vieme, že dopúšťa aj skúšky. Zažívame neraz krušné chvíle, chvíle posiate i bolesťami. Vzkriesený a oslávený Pán nás však pozýva k životu s ním. Nechajme sa ním viesť a dôverujme mu. On predsa najlepšie vie, že všetko má svoj zmysel a hodnotu. Preto s úprimného srdca volajme: „Ježišu, dôverujem Ti.“

duchovný otec Milan

ŽIJEME MILOSRDENSTVOM

Uvažovali sme nad skutkami telesného milosrdenstva ako hladných nasycovať, smädných napájať a pocestných pritúliť. Teraz prejdeme k ďalšiemu, ktorým je: **nahých odievať**.

Zúčastnil som sa minulý mesiac pôstnej akadémie v Kňazskom seminári, kde bohoslovci priblížili peknými scénkami cestu obrátenia a povolania ku kňazstvu istého mladého človeka. Veľmi pekne tam bol vyjadrený profil jeho duchovnej cesty a vnútorného dozrievania. Nechýbal v tej scénke ani moment prejavu milosrdnej lásky človeku chvejúcemu sa od zimy. Následne sa mu vo sne zjavil sv. Martin s kabátom v ruke, ktorý bol ponúknutý biednemu človeku a vyzdvihol resp. ocenil milosrdný skutok tohto mladého človeka.

Čo s obnosenými vecami? Neraz sa pýtajú ľudia, ktorí by radi posunuli svoje obnosené, no zachovalé veci ďalej. Iní sa nepýtajú, ale rovno ich vyhodia von na smetisko, iní ich dajú do kontajnera, ktoré sú na to určené dnes už v každej obci a na každom mestskom sídlisku. Iní navštívia priamo charitu a venujú ich tam, aby ešte tieto veci mohli splňať svoj účel. Biednych a chudobných máme vždy medzi sebou. A máme aj veľa príkladov v živote svätcov, ktorých máme nasledovať. Sestry blah. Matky Terezy sú tiež jednými z tých, ktorí prijímajú ošatenie v prospech chudobných, zvlášť bezdomovcov, ktorým poskytujú pomoc a útechu. Čo k tomu dodať? Netreba veľa slov. Ježiš Kristus hovorí: „*Chod' a rob aj Ty podobne!*“ /Lk 10,37/

otec Milan Červeňanský

Z KATECHÉZY

Boží Syn Ježiš Kristus nám priniesol vzácny veľkonočný dar ako ovocie svojho vykupiteľského diela. Je ním **sviatosť zmierenia**. Zaradujeme ju medzi sviatosti uzdravenia. Touto sviatosťou nám milosrdný Boh odpúšťa hriechy spáchané po krste. „Tí čo pristupujú k sviatosti pokánia, dostávajú od Božieho milosrdenstva odpustenie urážky spôsobenej Bohu a zároveň sa zmierujú s Cirkvou, ktorú hriechom ranili a ktorá sa láskou, príkladom a modlitbami pričíňuje o ich obrátenie“ /KKC 1422/.

Názvy tejto sviatosti sú: **Sviatosť obrátenia** – lebo sviatosťne uskutočňuje Ježišovu výzvu na obrátenie, proces návratu k Otcovi, od ktorého sa človek vzdialil hriechom.

Sviatosť pokánia – lebo posväcuje osobný a ekleziálny proces obrátenia, ľútosti a zadosťučinenia kresťana hriešnika. **Sviatosť svätej spovede** – lebo spoveď, vyznanie hriechov pred kňazom je podstatnou zložkou tejto sviatosti. V hlbokom zmysle je táto sviatosť aj „vyznaním“, čiže uznaním a chválou božej svätosti a Božieho milosrdenstva voči hriešnemu človekovi.

Sviatosť odpustenia – lebo kňazovým sviatosťným rozhrešením Boh udeľuje kajúcnikovi „odpustenie a pokoj“.

Sviatosť zmierenia – lebo hriešnikovi dáva lásku Boha, ktorý zmieruje: „*Nechajte sa zmieriť s Bohom*“ /2 Kor 5,20//KKC 1423-1424/.

Hriech je predovšetkým urážkou Boha, prerušením spoločenstva s ním. Zároveň narúša spoločenstvo s Cirkvou. Preto obrátenie prináša súčasne Božie odpustenie a zmierenie s Cirkvou, čo liturgicky vyjadruje a uskutočňuje sviatosť pokánia a zmierenia /KKC 1440/. Pokánie pobáda hriešnika, aby sa ochotne podujal na všetko; aby mal v srdci ľútosť, v ústach vyznanie, v činoch dokonalú poníženosť alebo plodné zadosťučinenie /KKC 1450/. Prejdime teraz k úkonom kajúcnika. **Ľútosť** – bolesť duše nad spáchaným hriechom a jeho zavrnutie **s predsavzatím** viac nehrešiť. **Vyznanie hriechov** kňazovi tvorí podstatnú časť sviatosti pokánia. Podľa prikázania Cirkvi „každý veriaci, keď dosiahol vek usudzovania, je povinný úprimne sa vyspovedať zo svojich ťažkých hriechov aspoň raz do roka“. Vyznaním sa človek postaví zoči-voči hriechom, ktorými sa previnil; berie za ne zodpovednosť a tým sa znovu otvára Bohu a spoločenstvu Cirkvi, aby si tak umožnil novú budúcnosť. **Zadosťučinenie**. Rozhrešenie odstraňuje hriech, ale neodstraňuje všetky nezriadenosti, ktoré hriech spôsobil. Hriešnik zbavený hriechu musí ešte nadobudnúť plné duchovné zdravie. Musí teda urobiť niečo viac, aby odčinil svoje hriechy: musí primeraným spôsobom „zadosťučiniť“ za svoje hriechy. Zadosťučinením môže byť modlitba, milodar, skutky milosrdenstva, služba blížnemu, dobrovoľné odriekania, obeta a predovšetkým trepezlivé prijímanie kríža, ktorý musíme niesť /KKC 1451-1460/.

Na druhej strane je tu pôsobenie Boha službou Cirkvi, ktorá prostredníctvom biskupa a jeho kňazov udeľuje v mene Ježiša Krista odpustenie hriechov a určuje spôsob zadosťučinenia, modlí sa tiež za hriešnika a koná s ním pokánie. Takto je hriešnik uzdravený a znova plne zapojený do ekleziálneho

spoločenstva. Formula rozhrešenia, ktorá sa používa v latinskej Cirkvi, vyjadruje podstatné prvky tejto sviatosti: **milosrdný Otec je prameňom každého odpustenia. On uskutočňuje zmierenie hriešnikov Veľkou nocou /smrťou a zmŕtvychvstaním/ svojho Syna a darom svojho Ducha, ako aj modlitbou a službou Cirkvi /KKC 1448-1449/**. Napokon dodajme, že **matériou** tejto sviatosti sú hriechy vyznávané s ľútosťou v srdci. **Formou** tejto sviatosti sú slová rozhrešenia kňaza. Svätý Ján Mária Vianney, patrón všetkých kňazov povedal: „Ak by som stretol anjela a kňaza, tak by som v prvom rade pozdravil kňaza. Pretože on dostal od Boha moc rozhrešovať od hriechov, kdežto anjel túto moc nedostal.“

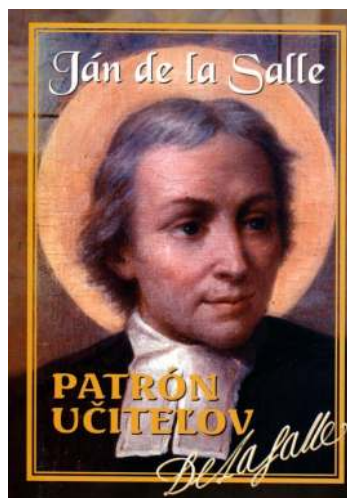
Všetci si musíme vážiť takúto možnosť a milosť oslobodenia od hriechu skrze sviatosť zmierenia. Hriech vždy spútava a robí nás neslobodnými, no vďaka Ježišovi Kristovi, ktorý už zvíťazil, môžeme povstať z našej vnútornej biedy. Vďaka Božej milosrdnej láske môžeme zakúšať a precítiť novú radosť a z tejto sviatosti načerpať novú silu, nové odhodlanie pri plnení svojich povinností ako aj vnútorný pokoj.

NAD BOŽÍM SLOVOM

„*Blahoslavení tí, čo nevideli a uverili.*“ /Jn 20, 29/. O kom to Ježiš hovorí? Aj o nás. Sme to i my, ktorí sme nevideli Božieho Syna, tak ako ho videli apoštoli, no uverili sme skrze hlásanie Slova, ktorého sa nám dostalo. Viera je z hlásania a hlásanie skrze Kristovo slovo /Rim 10, 17/. Ako sme sa dostali k viere? Takmer všetci odpovieme rovnako: od malička sme boli v nej vychovávaní. Odovzdali nám ju rodičia i starí rodičia a my máme urobiť to isté. Aj my máme vieru, toto vzácne dedičstvo zachovávať, teda žiť a odovzdávať ju. Nie ju stratiť... Lebo „nik nedá, čo sám nemá.“ Boží Syn, ktorý zanecháva temno skalného hrobu, slávne vstal z mŕtvych. A s oslávenými ranami svojho umučenia, sa zjavuje svojim učeníkom, ktorí len postupne uveria, že je to ich Pán. Ježiš so sebou prináša istotu a šíri ju vôkol seba. Učeníci majú teda živého a osláveného Krista medzi sebou. Toho istého Ježiša máme aj my medzi sebou. Je prítomný v Eucharistií, je prítomný v Božom slove, je prítomný v každom, hlavne v trpiacom človeku. A je prítomný aj v spoločenstve modliacich sa bratov sa sestry. Aj my šírimo istotu a nie zmätok. Rozdávajme lásku. Zanechajme za sebou hrob svojho „ja“. Nech sa aj iní presvedčajú, že v našom srdci a uprostred nás je živý Ježiš Kristus. Odložme preto všetok hnev, pýchu a egoizmus. Buďme ľuďmi nádeje, ktorí neprinášajú zneistenie, ale svetlo a povzbudenie pre iných vôkol nás.

SVÄTÍ- NAŠE SVETLÁ

7. apríl - Svätý Ján de la Salle, kňaz

Minulý mesiac sme slávilí deň učiteľov. Je dobré ak aj pedagógovia z radov mužov a žien sa viac dozvedia o svojom patrónovi. Poslanie učiteľa je zamerané nielen čisto na odovzdávanie vedomostí, ale aj na výchovu detí a mládeže. Preto pedagóg sa má zameriavať na výchovno - vzdelávací proces. Toto si hlboko

uvedomoval aj sv. Ján Krstiteľ de la Salle.

Ako kaplán v Bratislave – Rači, som mal možnosť učiť na tamojšej cirkevnej škole Sv. Jána de la Salle. Po niekoľkých mesiacoch sa nám s pomocou Božou a v spolupráci s vedením školy podarilo zriadiť malú kaplnku, v ktorej sa každé ráno prv ako začalo vyučovanie, schádzalo niekoľko pedagógov na spoločnú modlitbu. Taktiež slúžieval som pre jednotlivé ročníky sv. omšu. Boli to chvíle duchovnej posily a požehnaní pre všetkých a patrón tejto školy, sa mi stal osobne blízkym.

Svätá Cirkev nám krátko po Veľkej noci predkladá spomienku na svätého Jána Krstiteľa de la Salle, kňaza, patróna učiteľov.

Narodil sa vo francúzskom Remeši roku 1651. Po vysvätení za kňaza venoval sa predovšetkým výchove mládeže a zakladal školy pre chudobných. Zhromaždil okolo seba spoločníkov a združil ich do kongregácie Bratov kresťanských škôl. Za jej existenciu zniesol veľa príkorí. Zomrel v Rouene roku 1619.

Z Rozjímaní svätého kňaza Jána Krstiteľa de la Salle

(Meditatio 201)

Nech vás ženie Božia láska

Rozmýšľajte o tom, čo hovorí apoštol Pavol, že totiž Boh v Cirkvi ustanovil apoštolov, prorokov a učiteľov, a zistíte, že on ustanovil aj vás do vašej služby.

Dosvedčuje vám to ten istý svätec, keď hovorí, že sú rozličné služby a rozličné účinky, ale v každom takomto dare sa prejavuje ten istý Duch Svätý na všeobecný úžitok, čiže na úžitok Cirkvi.

Preto nesmiete pochybovať, že aj vy ste dostali takú milosť, totiž učiť chlapcov, zvestovať im evanjelium a formovať ich v náboženskom duchu, a že je to veľký Boží dar, lebo na túto svätú úlohu vás povolal Boh.

Nech teda chlapci, zverení do vašej opatery, vidia v celom vašom učiteľskom pôsobení, že ste Božími služobníkmi a že svoju úlohu zastávate s nepokryteckou láskou a naozaj svedomite. A ešte viac vás má pútať k tejto úlohe to, že ste nielen Božími služobníkmi, ale aj služobníkmi Ježiša Krista a Cirkvi.

Veď práve to hovorí svätý Pavol, keď nabáda, že za Kristových služobníkov treba pokladať všetkých, čo hlásajú evanjelium, čo píšu list, ktorý diktuje

Kristus, lenže nie atramentom, ale Duchom živého Boha, nie na kamenných tabuliach, ale na živých tabuliach srdca a nimi sú srdcia chlapcov. Preto nech vás ženie Božia láska, lebo Ježiš Kristus zomrel za všetkých, aby aj tí, čo žijú, nežili pre seba, ale pre toho, ktorý za nich zomrel a vstal z mŕtvych. Preto nech vaši žiaci pohnutí vašou starostlivosťou a horlivosťou cítia, že to ich Boh skrze vás napomína, lebo ste Kristovými vyslancami.

Okrem toho musíte ukázať Cirkvi, akou láskou k nej horíte, a podať jej dôkazy o svojej horlivosti. Veď vy pracujete pre Cirkev, ktorá je telom Ježiša Krista. Svojou horlivosťou teda ukážte, že milujete tých, ktorých vám zveril Boh, ako Kristus miluje Cirkev. Usilujte sa, aby sa chlapci naozaj včlenili do tohto chrámu - Cirkvi a tým sa stali hodnými stáť raz pred súdnou stolicou Ježiša Krista ako oslávení, na ktorých niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného, aby sa v budúcich vekoch ukázalo nesmierne bohatstvo milosti, ktorú im dal Boh, keď im pomohol k vzdelaniu a vám zasa pri učení a vychovávaní, aby mali dedičstvo v kráľovstve Boha a nášho Pána Ježiša Krista.

O DUCHOVNOM RASTE DETÍ OČAMI UČITEĽA NÁBOŽENSTVA

Od pádu totalitného režimu ubehlo už viac ako dve desiatky rokov. Aj vyučovací proces na školách sa zmenil, obohatil ho i nový predmet „Náboženská výchova“. Stal sa povinne voliteľným, a so súhlasom rodičov ho v rámci skupiny navštevuje aj v našej škole v Horných Orešanoch takmer plný počet detí. Aj učiteľ musí spĺňať v dnešnej dobe požiadavku vzdelania. A keďže ho Cirkev posielala, stáva sa nástrojom odovzdávania viery. Ak chceme počuť učiteľa, dozvieme sa jeho pohľad na duchovný rast detí, na skúsenosť, ktorá vyplýva zo záujmu detí o tento predmet. Správanie detí vedie často učiteľa k zamysleniu, či vie dostatočne motivovať, či má deti rád, či je náročný, nie nudný. Ak máme hodnotiť záujem o predkladané témy, schválené Cirkvou

a preberané na hodinách, konštatujeme, že mnohé deti sa na hodiny náboženskej výchovy tešia, z iných cítiť pasívny prístup. Chceme však v hodnotení pokračovať ďalej. Náuka, ktorú učiteľ „ohlasuje“, ako samotná teória, nestačí. Má pomáhať v aplikácii na konkrétny život. A my sa pýtame: „Postačí na to školská hodina, ktorú dieťa navštevuje raz týždenne? Aké prostredie je pre dieťa najvýhodnejšie, v ktorom by sa konfrontovalo s tým, čo už pozná a čo mu život prináša? A kto je pre neho tou najprirodzenejšou autoritou, ktorá mu má pomáhať na ceste kresťanského dozrievania?“

Každý učiteľ sa v tomto smere cíti obmedzený, ohraničený. Lebo zaiste potvrdíme fakt, že pre dieťa je to jeho vlastná rodina, v ktorej sú rodičia i za pomoci krstných rodičov či starých rodičov, nikým nenahraditeľní. Z Katechizmu katolíckej Cirkvi sa dozvedáme: „Rodičia sú prví zodpovední za výchovu svojich detí. Túto zodpovednosť dosvedčajú predovšetkým tým, že vytvárajú rodinu, kde vládne ako pravidlo nežnosť, odpustenie, úcta, vernosť a nezištná služba. Rodina je vhodným miestom na výchovu k čnostiam. Táto výchova si vyžaduje učiť sa odriekaniu, zdravému úsudku a sebaovládaniu ako podmienkam každej pravej slobody /KKC 2223/. Rodinná katechéza predchádza, sprevádza a obohacuje iné spôsoby poučovania vo viere /KKC 2226/.

S radosťou konštatujeme, že i v našej farnosti máme rodičov, ktorí sú príkladom pre svoje deti. V tejto hektickej a náročnej dobe si nájdú čas, aby boli s deťmi spolu, zdieľali s nimi ich prežívanie problémov a pomáhali im pri budovaní vzťahov, medzi nimi aj vzťah k Bohu. Aký nádherný bol pohľad na tých rodičov, ktorí prišli na Kvetnú nedeľu ku kaplnke a pokračovali v sprievode do chrámu! Cítíme však potrebu vyjadriť, že takých rodičov zdá sa, je málo. Ak hovoríme o raste detí vo viere, chceme hovoriť i o úskaliach, s ktorými sa deti stretávajú, o ktorých na hodinách úprimne hovoria: „Ráno nie je čas na modlitbu, máme zapnutú „telku“, večer je to len ku „anjeličkovi“. Iní zasa hovoria: „My nikdy nečítame doma Sväté písmo, v nedeľu ma mamina nepustí do kostola, veď aj iné deti nechodia!“ Na hodinách učiteľ vidí akési zahanbenie u starších detí, keď sa majú ku viere priznať, alebo sa spoločne modliť na hodinách. Na prvé piatky v mesiaci sa deti priznávajú: „Musím strážiť mladších súrodencov /býva to pravidlom, hoci aj to je dôležité!/.“ Alebo im to nemá kto pripomenúť? Vidíme, že aj v týždni, v deň, keď je možnosť zúčastniť sa sv. omše za účasti detí, okrem tretiakov ostatné deti absentujú a mnohé iné ku sviatostiam nechodia.

Čo na záver povedať? V akej dobe žijeme, to nás neospravedlňuje. O to viac je s nami Božia pomoc, ak

o ňu stojíme. Don Bosco, učiteľ mladých, povedal: „Výchova je vecou srdca a najviac robí ten, komu záleží na výchove!“ Povzbudme sa modlitbami našich mužov a žien, pridajme sa k nim, aby si naši veriaci rodičia viac našli čas na seba a mohli sa venovať deťom tak, ako si to predsavzali, keď ich dali pokrstiť.

sr. Mária Sitárová, FMA

ZO ŽIVOTA CIRKVI

Druhá veľkonočná nedeľa sa každoročne slávi ako **Nedeľa Božieho milosrdenstva**. Intenzita tohto

sviatku zosilnieva práve v tento rok, ktorý vyhlásil sv. Otec František ako Mimoriadny svätý Rok milosrdenstva a mnohí môžu získať veľa milostí i zažiť obrátenie. Tento sviatok zaviedol sv. Ján Pavol II., ktorý aj na vigíliu tohto sviatku, dňa 2. apríla 2005 odišiel do domu Otca. Sviatok Božieho milosrdenstva na túto nedeľu bol zavedený na základe túžby

Božského Spasiteľa, ktorú vyjaval sestre Faustíne /Denník V., 124/.

Bol to práve sv. Ján Pavol II., ktorý 18. apríla 1993 sestru Faustínu, apoštolku Božieho milosrdenstva vyhlásil za blahoslavenú a 30. apríla 2000 za svätú. **Sestra Faustína**, vlastným menom Helena Kowalska sa narodila 25. júla 1905 v dedine Glogowiec v Poľsku. Pán Ježiš si ju vyvolil za apoštolku Božieho milosrdenstva. Horúca láska k Bohu a k bližnému ju priviedla na vrchol svätosti a heroizmu. Vyznačovala sa vierou v Božie milosrdenstvo a dôverou k nemu, ktorú sa snažila vnieť do každej duše. Hlbokú dôveru v Božie milosrdenstvo, poznala zvláštnym spôsobom, skrze zjavenie Ježiša Krista, vtelené Božie milosrdenstvo. Zomrela v povesti svätosti dňa 5. októbra 1938 v kláštore Lagiewnikach pri Krakowe.

Slová nášho Pána Ježiša Krista sestre Faustíne: „Namaľuj môj obraz tak, ako ma vidíš a dole pridaj nápis: Ježišu, dôverujem v Teba! – Chceme, aby bol čím skôr

uctievaný, najprv vo vašej kaplnke a potom i v celom svete. Sľubujem, že duša, ktorá bude uctievať tento obraz, nezahynie. Sľubujem jej tiež víťazstvo nad nepriateľmi už na tejto zemi, ale zvlášť v hodine smrti. Sám ju obránim ako svoju vlastnú slávu /Denník I., 18/. Tí, ktorí sa budú modliť tento ruženec, dosiahnu moje milosrdenstvo vo svojom živote a zvlášť v hodine svojej

UDALOSTI

- Dňa 13. marca 2016 sa v KD v Horných Orešanoch uskutočnila *Pôstna polievka* v rámci charitatívneho projektu „Podeľme sa“, organizovaného *Hnutím kresťanských žien Slovenska*. Vyzbieralo sa **266 €**, ktoré boli zaslané na vybudovanie krízového centra žien v ohrození v Bratislave.

- Dňa 17. marca 2016 prijal kandidatúru na udelenie posvätného rádu diakonátu a presbyterátu náš rodák Lukáš Blažo. Diakonské svätenie prijme dňa 11. júna 2016 o 15 hod. v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave.
- Dňa 19. 3. 2016 sa konali voľby do ekonomickej rady farnosti Horné Orešany. Na základe hlasovania našich farníkov sa členmi ER pre nastávajúce obdobie stali: Marián Blažo, Mária Miháliková, Libor Blažo, Bohumil Zachar, Anna Rábarová a Jozef Blažo ml. Členom bývalej ER vyjadrujem úprimné poďakovanie za službu pre našu miestnu cirkev.

KVETNÁ NEDEĽA V NAŠEJ FARNOSTI

- V deň, keď si pripomínáme slávnostný vstup nášho Pána do Jeruzalema z Olivovej hory, sa naši farníci o 11 hod. spolu s duchovným otcom Milanom zhromaždili pri kaplnke sv. Vendelína na Lázní. Práve toto miesto malo pripomínať biblické Betfage /mesto fig/, odkiaľ Ježiš na osliatku slávnostne vstupoval do Jeruzalema.

Začali sa tak obrady Kvetnej nedele – predzvest' utrpenia nášho Pána Ježiša Krista, pri ktorých

duchovný otec farnosti posvätil ratolesti (bahniatka) - symbol Kristovho víťazstva nad smrťou. Na čele s krížom, ktorý predstavuje Krista – ako večného Kráľa, nasledoval slávnostný sprievod s ratolesťami, počas ktorého znela pieseň – Kráľ neba, zeme na oslici kráča k Jeruzalemu, jak to písma značia. Po príchode do kostola sa obraz oslavy Pána zmenil na obraz jeho utrpenia. Počas sv. omše sme si vypočuli priebeh bolestných udalostí a umučenie Pána Ježišovho – pašie. Nech nás procesia pobáda k tomu, aby sme svojim životom

išli v ústrety tomu, ktorý nás vyslobodil od hriechu a ktorý nás očakáva vo večnom kráľovstve. Prijmeme do svojho života prichádzajúceho Vykupiteľa, ktorý sa z lásky k nám dobrovoľne vydal v ústrety utrpeniu a smrti za každého z nás. Priznajme si, že rovnako, ako ľudia vtedajšej doby, aj my sme schopní prejsť od Hosanna k Ukrižuj ho. Položme si aj otázku. Sme naozaj ochotní, spolu so svojim Pánom, nastúpiť na túto cestu lásky?

Foto a text: Anna Rábarová

- Na Veľký piatok toho roku pripadol 25. marec – Deň počatého dieťaťa. Na znak úcty k životu, sme v tento deň nosili pripäté biele stužky.

PRIPRAVUJEME

- Dňa 3. apríla 2016 o 15 hod., na nedeľu Božieho milosrdenstva, bude pri popoľudňajšej pobožnosti vo farskom chráme požehnaný putovný obraz Božieho milosrdenstva, ktorý bude v priebehu Roka milosrdenstva putovať v našej farnosti po rodinách.
- Dňa 10. apríla o 15 hod. sa uskutoční vo Farskom pastoračnom centre /na fare/ v Horných Orešanoch stretnutie s manželským párom Ing. Gejzom Schindlerom a Máriou Schindlerovou so združenia LPP /liga pár párov/ a prednáška o symptotermálnej metóde. Pozvané sú manželské páry, predovšetkým mladšie ako aj snúbenci, ktorí uvažujú vstúpiť do manželstva.
- 14 detí tretieho ročníka sa z našej farnosti sa pripravuje na Prvé sväté prijímanie. Dňom, kedy prvý krát príjmu Spasiteľa v Eucharistii je 22. máj 2015 o 10 hod. vo farskom chráme v Horných Orešanoch.

NAŠA FILIÁLKA LOŠONEC

Počas duchovnej prípravy na tohtoročné veľkonočné sviatky bola v Lošonci posvätená nová spovednica, vyrobená z dreva. Úprimné poďakovanie patrí touto cestou pánovi Hubertovi Psicovi za zhotovenie tohto veľkolepého diela pre službu sviatosti zmierenia a zároveň veľmi potrebného pre duchovný život v našom filiálnom chráme sv. Anny v Lošonci.

Úmysly apoštolátu modlitby na apríl 2016

Všeobecný: Aby drobní poľnohospodári dostali spravodlivú odmenu za svoju hodnotnú prácu.

Evanjelizačný: Aby africkí kresťania vydávali uprostred nábožensko – politických konfliktov svedectvo lásky a viery v Ježiša Krista.

Úmysel KBS: Aby Cirkev pravdivým ohlasovaním evanjelia zdôvodňovala novým generáciám zmysel života a nádeje.

„RODIČIA MAJÚ VOČI DEŤOM ŠTVORO
POVINNOSTÍ: ŽIVIŤ ICH, UČIŤ, NAPOMÍNAŤ
A DÁVAŤ DOBRÝ PRÍKLAD“.

Sv. Ján de la Salle

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkev a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor.

Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15.

IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225